

Zo 5 en ma 6 okt

Jimmy's Hall - Ken Loach

GB/IRL/F 2014 - 106'

12, geweld, grovetaal

Barry Ward, Simone Kirby, Andrew Scott

Het vieren van de nagedachtenis van een vrijdenker

De film vertelt het waargebeurde verhaal van de Ierse activist Jimmy Gralton die in de jaren '30 voor de vrijheid van meningsuiting streed. Jimmy Gralton bouwde op het Ierse platteland een cultuurhuis waar mensen samen komen om te leren, te debatteren, te lezen en te dromen..., maar vooral om te dansen en plezier te hebben. Tot afschuw van de katholieke kerk.

Uitvoerige beschrijving

Jimmy Gralton arriveert in zijn geboortedorp aan het einde van de Ierse burgeroorlog als er een nieuwe wind waait door het land in de vorm van een nieuwe regering. Het is echter een wind die het plattelandsdorp Leitrim in het noorden van het land nog niet heeft bereikt. Hier wordt nog gezocht onder het juk van de kerk die er in de vorm van een strenge pastoor alles aan doet om te voorkomen dat de dorpingen worden verrijkt met kennis en cultuur. Jimmy richtte voordat hij naar de Verenigde Staten afreisde een cultuurhuis op. Tien jaar later bij zijn terugkomst is het gebouw in verval en van de intellectuele verrijking die het gebouw beloofde, is bitter weinig terechtgekomen.

Ken Loach is uiterst begaan met de (Noord-)Ierse kwestie. Niet verwonderlijk, want zijn werk heeft naast een sterk sociaal-realistische toon ook dikwijls een politieke inslag. Loach heeft zich naast zijn filmwerk vaak tegen politieke kwesties aan bemoeid. Het is dan ook onvermijdelijk dat Loach' politieke visies doorsijpelen in zijn werk. De geschiedenis van Ierland en de IRA werd fel uit de doeken gedaan in het krachtige *The Wind that Shakes the Barley*, wat Loach een Gouden Palm opleverde. Centraal staat de Ierse onafhankelijkheidsstrijd in de vroege jaren twintig van de vorige eeuw en de korte burgeroorlog die hierop volgde.

Wat zich in deze periode allemaal op het politieke toneel afspeelde wordt in het nieuwste project van Loach afgedaan met slechts wat teksten in beeld. Voor *Jimmy's Hall* besloot Loach de nasleep van wat tot dan toe de roerigste periode was in de Ierse geschiedenis te belichten. De focus is niet groots en episch, zoals in *The Wind that Shakes the Barley*, maar van een kleiner, haast microscopisch niveau. De Ierse strijd is hierbij samengebond tot de missie van één enkele man tegen de heersende autoriteiten. De Ierse wederopbouw wordt hiermee na alle gruwelijkheden die tot een nieuw gezag leidden, gevangen in een klein verhaal over de strijd tegen onrechtvaardigheid, klassenjustitie en het katholicisme dat zijn tentakels diep in de maatschappij heeft verankerd.

Jimmy's Hall is echter niet het beste wat Ken Loach te bieden heeft. Daarvoor is hij niet uitgesproken genoeg in met name de kleine momenten. De film vertelt een voorspelbaar drama met weinig diepgang. De kerk wordt afgeschilderd als een karikatuur die domweg alles verketterd wat niet in hun straatje past. De hoofdfiguren in dit drama zijn eendimensionaal uitgewerkt en ofwel goed of slecht. Terwijl een goed realistisch verhaal

het juist moet hebben van het grijze gebied van mensen die beide componenten in zich dragen. Een afgezaagd moralistisch verhaal wat je kunt verwachten van Hollywood maar niet van een regisseur van dit kaliber in deze fase van zijn loopbaan.

Jeroen Granzier